



Folketinget, Christiansborg
Klima-, Energi- og Bygningsudvalget

1240 København K

6. december 2012

Supplerende hørings svar; L 86 Forslag til lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, lov om elforsyning, lov om afgift af elektricitet og ligningsloven

Videncentret for Landbrug skal i fortsættelse af tidligere afgivet hørings svar og det til forslaget udarbejdede høringsnotat (L 86, bilag 9) tillade sig at fremkomme med en række yderligere bemærkninger og spørgsmål til forslaget.

Vi er klar over, at den formelle høringsfrist er udløbet, men da høringsfrister jo ikke er præklusive, og da forslaget og høringsnotatet giver anledning til en række yderligere spørgsmål, det er væsentligt at få afklaret, sendes det hermed.

Vi skal venligst anmode om, at det besvares meget hurtigt, da flere af forholdene er helt afgørende at få afklaret, idet reglerne – under forudsætning af vedtagelse – jo har virkning allerede nu.

Nettoafregning

Af bemærkningerne til lovforslaget og høringsnotatet fremtræder en vis forvirring om efter hvilken hjemmel, en ejer af et VE-anlæg kan opnå nettoafregning. Bl.a. anvendes udtrykket ”Nettoafregning efter elafgiftsloven” i lovforslagets bemærkninger. Af dette kunne udledes, at SKAT som selvstændig myndighed har kompetence til at udtale sig om adgangen til at opnå nettoafregning. Dette er efter Videncentret for Landbrugs opfattelse ikke tilfældet.

Nettoafregning reguleres af lov om elforsyning, LBK nr. 279 af 21. marts 2012. I medfør af loven har Klima, Energi- og Bygningsministeriet udstedt bekendtgørelse nr. 1068 af 16. november 2012 om nettoafregning for egenproducenter af elektricitet.

Det er denne bekendtgørelse, der regulerer adgangen til nettoafregning. Afgørelser efter bekendtgørelsen træffes af Energinet og kan påklages til Energiklagenævnet.

Elafgiftsloven, LBK nr. 310 af 1. april 2011 med senere ændringer, regulerer elafgiftspligten og -friheden. Ikke nettoafregningsmulighederne. Afgørelsen af om der kan opnås nettoafregning henhører således under Energinets ressortområde.

På baggrund af ovenstående skal Videncentret under henvisning til følgende passager i lovforslaget bede om svar på en række spørgsmål:

Passage	Videncentrets spørgsmål
<p>L 86, afsnit 3.2.2.2 <i>Afgiftsfriheden for elafgiften, som ligger til grund for godkendelse af ansøgning af nettoafregning på årlig basis...</i></p>	<p>Videncentret ønsker bekræftet, at elafgiftsfriheden ikke er grundlaget for tilladelsen til nettoafregning. Dermed at Energinets vurdering af nettoafregning alene skal ske på baggrund af Energinets fortolkning af lov om elforsyning med tilhørende bekendtgørelser mv.</p>
<p>L 86, afsnit 3.2.2.2 <i>For VE-anlæg kan lejerforeninger ikke få fritagelse for elafgiften, idet forbrugeren af elektriciteten som udgangspunkt er den enkelte lejer, hvorimod producenten af elektriciteten er ejeren af VE-anlægget. Ejeren kan f.eks. være udlejer</i></p> <p>...</p> <p><i>Tilsvarende kan andelshavere i et VE-anlæg ikke nettoafregne VE-anlæggets produktion, og medlemmerne af en boligforening kan ikke nettoafregne produktionen fra et VE-anlæg ejet af boligforeningen i deres individuelle elforbrug.</i></p> <p><i>En boligforening må derimod gerne nettoafregne produktionen fra et VE-anlæg i sit eget elforbrug (det vil sige til det fælles forbrug i foreningen til lys, vaskeri, fælleshus etc.).</i></p> <p><i>Både lejeloven, elafgiftsloven og reglerne om nettoafregning forhindrer ejere af udlejningsejendomme i at opsætte og nettoafregne fælles VE-anlæg for ejendomme med flere lejemål. Siden 1. januar 2003 har elforbrugerne desuden haft ret til frit at vælge elleverandør, jf. § 6, stk. 1, i lov om elforsyning. Denne bestemmelse kan ikke omgøres ved flertalsbeslutning eksempelvis blandt flere aftagere af el i en ejendom og vanskeliggør også nettoafregning af fællesanlæg.</i></p>	<p>Dette står i kontrast til Energinets fortolkning af nettoafregningsreglerne, idet det af Energinets hjemmeside fremgår følgende:</p> <p><i>Bygninger med flere boliger eller flere boliger på samme forbrugssted kan, som alternativ til etablering af individuelle anlæg, opnå elafgiftsfritagelse hvis der etableres ét fælles anlæg, selv om anlæggets samlede effekt er større end 6 kW, når blot effekten pr. bolig ikke overstiger 6 kW.</i></p> <p><i>Hvis der etableres ét fælles anlæg, skal der installeres én afregningsmåler, der måler hele bygningens nettoforbrug og nettoproduktion. Desuden skal der installeres fordelingsmålere i hver boligenhed.</i></p> <p>Herefter følger en række bemærkninger fra Energinet, som tydeligt viser, at der efter Energinets opfattelse af nettoafregningsreglerne er mulighed for at anlæg, der er ejet af udlejere, kan omfattes af nettoafregning for lejerens forbrug.</p> <p>Se http://energinet.dk/DA/EI/Solceller-og-andre-VE-anlaeg/Erhverv/Sider/VE-anlaeg-6kW-Aarsbaseret-nettoafregning-gruppe-6.aspx og vedlagte print.</p> <p>Videncentret ønsker bekræftet, at en ejer af en udlejningsejendom – med ét eller flere lejemål - kan opnå tilladelse til nettoafregning, såfremt ovenstående betingelser fra Energinet er opfyldt.</p> <p>Dette kan eksempelvis – men ikke kun – være en udlejningsejendom med ét lejemål, hvor alt forbruget afregnes med lejeren, dvs. at der ikke på ejendommen er et "udlejerens forbrug".</p> <p>Videncentret ønsker videre bekræftet, at denne produktion af VE-energi er omfattet af elafgiftslovens § 2, stk. 1, litra c.</p> <p>Såfremt dette ikke kan bekræftes, skal Videncentret foreslå, at bestemmelsen i elafgiftslovens § 2, stk. 1, litra c ændres således, at denne produktion af elafgiftsfritages.</p>

Det forekommer efter Videncentrets opfattelse betænkeligt, at SKAT og Klima-, Energi- og Bygningsministeriet (repræsenteret ved Energinet) ikke har samstemmende opfattelse af det gældende regelsæt på området.

I det omfang SKAT udtaler sig om mulighederne for nettoafregning, bør dette i et og alt være afstemt med den på området bestemmende myndighed (Energinet), og i det omfang Energinet udtaler sig om elafgiftsfrihed og -pligt, at dette er afstemt og i overensstemmelse med SKATs udlægning af gældende ret.

Tidligere har det været en ganske betydende uenighed mellem SKAT og Energinet, som faktisk i en længere periode bremsede installationen af lidt større private solcelleanlæg.

Således var SKAT og Energinet uenige om, hvorvidt effektgrænsen i elafgiftslovens § 2, stk. 1, litra e, skulle måles i forhold til panelernes samlede effekt, eller om denne skulle måles ved udgangen fra inverteren.

Konsekvensen var, at Energinet havde givet tilladelse til nettoafregning til anlæg, som SKAT ikke fandt elafgiftsfrie i forhold til bestemmelsen i elafgiftsloven.

Det er efter Videncentrets opfattelse vigtigt, at kompetencekonflikter mellem SKAT og Energinet fremover undgås.

Videncentret skal derfor opfordre til, at det i forbindelse med Folketingets behandling af lovforslaget tydeliggøres, at:

- det er Energinet, der træffer afgørelser om tilladelse til nettoafregning og dermed, at SKAT skal afstå fra at udtale sig om nettoafregningsreglerne, medmindre dette sker i overensstemmelse med Energinets opfattelse,
- det er SKAT, som træffer afgørelse om, hvorvidt et VE-anlæg er omfattet af elafgiftsfriheden i elafgiftslovens § 2, stk. 1, litra c dog således, at såfremt Energinet har meddelt tilladelse til nettoafregning og pristillæg i henhold til lov om fremme af vedvarende energi § 47, stk. 4, vil egetforbruget fra anlægget være omfattet af elafgiftslovens § 2, stk. 1, litra c.

Skattemæssig behandling

Nedenfor angives 8 forhold, der på det skattemæssige område bør afklares.

I LL § 8P, stk. 5 anføres i dag, at hvis den skattepligtige vælger ikke at anvende de skematiske regler, så anses anlægget for 100 % erhvervsmæssigt. Denne bestemmelse foreslås ophævet for fysiske personer, der den 20. november 2012 eller senere indgår en bindende aftale om køb af et vedvarende energianlæg.

Videncentret vil for det første i relation til den skattemæssige behandling gerne have bekræftet, at dette medfører, at alle anskaffelser af VE-anlæg foretaget før den 20/11 2012, hvor de skematiske regler ikke er valgt, fortsat vil blive anset for fuldt erhvervsmæssige anskaffelser.

Videncentret ønsker det for det andet herunder bekræftet, at dette også gælder vedrørende vindmøller mv., hvor disse vindmøller ikke falder ind under den nuværende LL § 8 P, stk. 6.

Til støtte herfor kan henvises til, at de nugældende regler i LL § 8 P, stk. 5, fortolkes således i DJV afsnit C.C.5:

"VEDVARENDE ENERGIANLÆG - HERUNDER VINDMØLLER

Vedvarende energianlæg eller andele i vedvarende energianlæg er enten udelukkende til erhvervsmæssige formål eller udelukkende til private formål. Se LL § 8 P. Det er kun erhvervsmæssigt benyttede vedvarende energianlæg eller andele i vedvarende energianlæg, der kan indgå i virksomhedsordningen. Erhvervsmæssigt benyttede vedvarende energianlæg eller andele i vedvarende energianlæg skal indgå i virksomhedsordningen, hvis den selvstændige har valgt beskatning efter VSL afsnit 1. Hvis den selvstændigt erhvervsdrivende vælger at opgøre resultatet efter et regnskabsmæssigt princip er anlægget pr. definition erhvervsmæssigt. Se LL § 8 P, stk. 5. Det indebærer, at det vedvarende energianlæg bliver omfattet af VSL § 1, stk. 1, og kan indgå i virksomhedsordningen."

Dvs. at vindmøller mv., der ikke er (eller kan være) omfattet af LL § 8 P, stk. 2 og 3, anses for 100 % erhvervsmæssige, også uanset om de leverer strøm til den private bolig. Dvs. de indgår i den samlede driftsmiddelsaldo og indgår i virksomhedsordningen. Dette begrundes med LL § 8 P, stk. 5.

I LL § 8P, stk. 9. vil indsætte følgende:

"Hvis en erhvervsdrivende anvender energi, der er produceret af et vedvarende energianlæg i den erhvervsdrivendes virksomhed, til forsyning af ejerens private beboelsesejendom, beskattes ejeren af værdien af den leverede energi med en værdi svarende til den værdi, som ejeren skulle have betalt inkl. skatter og afgifter, hvis energien var blevet leveret fra energinettet. 2. pkt. omfatter også leverancer af elektricitet til private ejendomme, der bebos af nærtstående, jf. boafgiftslovens § 22, eller bebos af medarbejdere i virksomheden. Værdien af elektricitet efter 2. pkt. fastsættes i 2013 til 2,20 kr. pr. kWh og reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik, jf. lov om beregning af et nettoprisindeks. Reguleringen foretages på grundlag af nettoprisindeksets årgennemsnit i året forud for det kalenderår, i hvilket satsen skal gælde. Den procentvise ændring beregnes med en decimal. De satser, der fremkommer efter procentreguleringen, afrundes."

Dette skal have virkning for anskaffelser fra og med den 20/11 2012.

Videncentret ønsker for det tredje bekræftet, at dette medfører, at alle erhvervsdrivende, der anskaffer et VE-anlæg fra og med den 20/11 2012, også skal anse disse anlæg for 100 % erhvervsmæssige i skattemæssig forstand, således at aktiverne kan placeres i virksomhedsordningen, og således at de indgår i driftsmiddelsaldoen efter AL § 5 eller 5 D som 100 % erhvervsmæssigt anvendte. Det forudsættes, at der ikke vælges eller kan vælges skematiske regler, fx fordi VE-anlægget ikke opfylder betingelserne i LL § 8 P, stk. 6, der bliver stk. 5.

Herunder ønskes det for det fjerde bekræftet, at dette også gælder for husstandsvindmøller, som opsættes af en erhvervsdrivende.

Hvis dette ikke kan bekræftes, bør dette sikres.

Desuden ønskes det for det femte bekræftet, at hvor to ægtefæller ejer VE-anlæg, evt. et anlæg i fællesskab, kan de begge bruge de skematiske regler. Det er tilsyneladende dette, Agroskat har henvist til, uden at der dog svares direkte herpå. Ægtefæller kan i øvrigt uafhængigt af hinanden vælge, om de vil bruge de skematiske regler eller ej.

Videncentret ønsker for det sjette bekræftet, at et VE-anlæg skal behandles som en del af den erhvervsdrivende virksomhed hos den ægtefælle, der driver virksomheden, når VE-anlægget ejes af ægtefæller i sameje, men hvor det alene er den ene ægtefælle, der driver erhvervsvirksomhed.

For det syvende gælder dette både VE-anlæg, der kan omfattes af de skematiske regler, men hvor dette ikke er valgt, samt VE-anlæg, hvor de skematiske regler ikke kan vælges, fx fordi anlægget ikke er omfattet af LL § 8 P, stk. 6, der bliver til stk. 5.

Endvidere finder Videncentret for det ottende, at der mangler en afklaring af, hvorledes overgangsreglerne mv., herunder mulighederne for at anse anlægget for 100 % erhvervs-mæssigt, skal forstås i relation til

- successionsreglerne i levende live, jf. KSL § 33 C
- successionsreglerne ved død, jf. DBSL § 36, hvorefter der indtrædes i den skattemæssige stilling

Kan der i et eller begge disse tilfælde fx succederes i adgangen til at anvende reglerne i den nuværende LL § 8 P, stk. 5?

Moms

I Videncentrets første hørings svar stillede vi en række spørgsmål til den momsmæssige behandling. Disse er kun delvist blevet besvaret i det udarbejdede høringsnotat, ligesom bemærkningerne heri rejser yderligere spørgsmål.

Udtagningsmoms

Videncentret ønsker svar på, om modellen, hvor der foretages fuldt fradrag for et "blandet anlæg", der anses som erhvervs-mæssigt, og hvor der udtages elektricitet til private formål, kan anvendes for alle anlæg, uanset om anlægget er et investeringsgode jf. momslovens § 43, stk. 2 eller ej.

Videre spurgte Videncentret, om udtagningsmomsen kunne anses som en skattemæssigt fradragsberettiget udgift, idet beskatningsgrundlaget i den nye bestemmelse i ligningslovens § 8 P, stk. 9, i modsat fald vil medføre, at ejeren beskattes af en momsfordel, denne ikke har.

Dette spørgsmål er ikke blevet besvaret i høringsnotatet, og Videncentret skal derfor bede om at få svar herpå.

Momsregulering

Hvis ejeren af et blandet anlæg alene foretager delvist fradrag for momsen af anskaffelsen og driftsomkostningerne på anlægget, sker dette i medfør af momslovens § 38, stk. 2. Fradraget udøves på grundlag af et skøn i anskaffelsesåret.

Af høringssvaret fremgår, at momsfradraget skal efterreguleres i henholdsvis 5 år (for solcelleanlæg) og 10 år (for vindmøller).

Videncentret ønsker bekræftet, at dette forudsætter at aktivet er et investeringsgode i medfør af momslovens § 43, stk. 2 og da kun, hvis momsfradragprocenten ændres med mere end 10 procentpoint i forhold til det skønnede momsfradrag på anskaffelsestidspunktet.

Uafhængighed fra skattemæssig behandling

Videncentret skal endelig bede om at få bekræftet, at den momsmæssige behandling (og dermed elafgiftsmæssige behandling) er uafhængig af den skattemæssige behandling.

El-afgift

I høringsnotatet omtales et spørgsmål, hvor der er blevet spurgt til, "*hvordan elafgiften skal fordeles mellem privat og erhvervsmæssig anvendelse i en blandet ejendom*".

Svaret lyder:

"Det er fremadrettet ikke muligt at allokere elektriciteten efter elafgiftslovens § 2, stk. 1, litra c, således at den anses for anvendt enten privat eller erhvervsmæssigt. Fordelingen efter elafgiftsloven skal ske ved måling eller anden form for opgørelse."

Opgørelsen kan fortsat foretages på årsbasis for anlæg, der er omfattet af overgangsordningen om nettoafregning på årsbasis."

Videncentret ønsker denne holdning uddybet på baggrund af det følgende.

Godtgørelse af elafgiften følger virksomhedens momsfradragret for momsen af udgiften til elektricitet. Dette fremgår entydigt af elafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 16.

Den af momsloven foreskrevne fordeling af el der vedhører henholdsvis momspligtige, momsfrie og private formål er obligatorisk, uanset den fysiske anvendelse, og uanset der sker måling. Se i denne forbindelse SKM2011.594.BR, hvor Skatteministeriet netop af byretten fik medhold i, at en konkret måling af forbrug til momspligtige aktiviteter ikke havde forrang frem for den obligatoriske fordeling (ved omsætningen) i momslovens § 38, stk. 1.

Når elforbruget således anvendes til både momspligtige og private formål, skal dette således fordeles i henhold til momslovens § 38, stk. 2, dvs. ved et skøn. Dette gælder uanset, om der produceres VE-energi, uanset anlæggets type og uanset elafgiftsfritagelsen.

Af momsbekendtgørelsen, BEK nr. 663 af 16. juni 2006 med senere ændringer, § 17 fremgår:

"§ 17. Ved vurdering af, om den skønsmæssige fordeling af afgiften efter lovens § 38, stk. 2, på virksomheden og på indehaverens private forbrug m.v. er foretaget på rimelig måde, vil den fordeling, som er godkendt i forbindelse med skatteansættelsen, normalt blive lagt til grund. Hvis der ikke ved skatteansættelsen er foretaget særskilt fordeling af udgifter til de omhandlede varer og ydelser, kan en af told- og skatteforvaltningen normalt anvendt fordeling lægges til grund."

Fordelingen skal altså ske efter Skatterådets vejledende satser, når der findes sådanne.

Hvis Skatteministeriet i forbindelse med lovforslagsbehandlingen fastholder, at den hidtidige fordelingspraksis ikke gælder, skal Videncentret bede om at få oplyst, med hvilken hjemmel Skatteministeriet mener sig berettiget til at foreskrive "måling eller anden form for opgørelse", herunder eksempler på disse "andre former for opgørelse".

Venlig hilsen



Jens Jul Jacobsen
Specialkonsulent
Økonomi & Virksomhedsledelse
Skatteafdelingen

T +45 8740 5129(direkte)
M +45 3092 1759
E jsj@vfl.dk



Lars Gosvig
Moms- og afgiftskonsulent
Økonomi & Virksomhedsledelse
Skatteafdelingen

T +45 8740 5186 (direkte)
M +45 5182 1809
E lag@vfl.dk